

De Reis Na de Samensmelting:

Wanneer Water Vergeet Dat Het Waterstof Was

Boodschap
ter gelegenheid van de 70e verjaardag van

Pujya Daaji

28 september 2025, Kanha Shanti Vanam

De Reis Na de Samensmelting:

Wanneer Water Vergeet Dat Het Waterstof Was

Lieve mensen,

De meeste mensen geloven dat bevrijding of nirvana het hoogtepunt is van spirituele groei. Het is het doven van de vuren van hebzucht, haat, arrogantie en onwetendheid. Het is het einde van de cyclus van pijn en dood. Het is de ultieme staat van bevrijding.

Op basis van wat Kabir Saheb zei, beginnen we dan een klein beetje te begrijpen dat samensmelting mogelijk is zodra ons ego heeft geleerd om op de achtergrond te blijven. Kabir Saheb laat het heel gemakkelijk klinken. Hij zegt dat deze staat van samensmelting is als regendruppels vallend in de Oceaan. Er blijft geen druppel achter om te beschrijven hoe het is om de Oceaan te worden.

Babuji's schokkende uitspraak: “Als je samensmelting bereikt, kun je eindelijk een beginner worden genoemd”, zet alles wat

we dachten te weten op zijn kop! Wat we dachten dat het einde van de weg was, bereidt ons er eigenlijk op voor om de echte reis te beginnen.

Om het anders te zeggen: een muzikant besteedt jaren aan het leren bespelen van een instrument. Het creëren kan pas echt beginnen zodra er sprake is van volledige beheersing en er geen verschil meer is tussen muzikant en muziek. Technieken maken plaats voor pure expressie.

De vraag is nu: wat is daar dat aan deze eenheid van muzikant en muziek voorbij gaat? De stilte waaruit alle muziek voortkomt en waarin ze vervaagt. Geen lege stilte, maar een die vol is van elke mogelijke melodie. De meester muzikant weet dat de meest krachtige muziek wordt gespeeld in de ruimtes tussen de noten.

“Als je samensmelting bereikt, kun je eindelijk een beginner worden genoemd”.

- Babuji

Laten we eens kijken naar de samensmelting en wat er daarna gebeurt.

Eerst is het nodig te weten wie het wil. En wie blijft er achter om te beseffen dat de zoektocht voorbij is? De bewering van de druppel “Ik ben de Oceaan geworden!” toont aan dat de

samensmelting nog niet heeft plaatsgevonden. Er blijft geen “ik” achter ombij een echte samensmelting hierop aanspraak te maken, en er is geen entiteit achtergebleven omzichzelf uit elkaar te zien vallen. De druppel kan niet zeggen: “Ik ben nu de Oceaan”, omdat het “ik” dat dat zou kunnen zeggen er niet meer is. Dit is niet de dood zoals wij die kennen; het is de grootste verandering. Dood kan zelfs leiden tot Eeuwig Leven.

Denk hier eens goed over na: De druppel die de vraag stelde, “Wie ervaart het Oceaan-zijn?”, is er niet meer. Het is alsof je vraagt, “Wat vindt de vlam van de kaars ervan wanneer het zich bij de bosbrand voegt?” De vraag veronderstelt een denker die niet meer leeft.

De Natuur toont ons dit grote geheim in de meest gewone dingen. Neem nu waterstof: het kan exploderen, is gevaarlijk en kan vlam vatten. Zuurstof is wat elk vuur voedt en het sneller laat branden. Op zichzelf betekenen ze problemen. Maar wat gebeurt er zodra ze op de juiste manier samenkomen? Water! Datgene wat alles in stand houdt en de basis is van het hele leven.

Luister nu goed. Wat gebeurt er met waterstof? Waar is de zuurstof? Deze zijn niet vernietigd; ze zijn veranderd in iets wat geen van beide zich afzonderlijk had kunnen voorstellen. De waterstof kan niet zeggen: “Ik ben nu water”, omdat er geen waterstof meer in zijn pure vorm is om die bewering te staven.

Er is een nieuwe werkelijkheid ontstaan die verschilt van beide oorspronkelijke elementen en een ander doel dient. En verifieer

eens alle verbazingwekkende dingen die chloor en natrium kunnen doen! Chloor is een giftig gas dat in oorlogen wordt gebruikt, en natrium explodeert zodra het in contact komt met water. Maar wanneer ze worden gemengd, vormen ze gewoonzout, hetgeen onze cellen nodig hebben. Het dodelijke is nodig geworden, en het giftige is veilig geworden.

De rivier die uitmondt in de Oceaan, regendruppels die in de Oceaan vallen en waterstof dat zich verbindt met zuurstof zijn allemaal manieren om te zeggen dat het de bedoeling is samen te komen. Het laat zien dat een samensmelting niet alleen gaat om het samenvoegen van twee dingen; het gaat er om iets nieuws en zinvollers te maken. Het gaat om het opgeven van oude identiteiten om een nieuwe te vinden die iedereen kan gebruiken voor een groterdoel.

- ***Jezelf Verliezen voor een Groter Doel:*** *Het gaat er niet over dat het ene het andere overneemt. Het gaat erom dat beide entiteiten opgeven wie ze zijn om zich aan te sluiten bij een nieuw, hoger doel. Zie het als iets opgeven dat je een gevoel van voldoening geeft.*
- ***Een Verandering van Zijn, niet Alleen een Combinatie:*** Een normale samensmelting is als het mengen van twee verschillende verven om een nieuwe kleur te krijgen. Een uitmuntende samensmelting daarentegen is als twee dingen samenkomen om iets geheel nieuws te maken, zoals waterstof en zuurstof samenkomen om water te maken. Ze ‘mengen’ niet alleen, ze veranderen.

- **Het Onverwachte Resultaat:** De uitmuntende entiteit kan dingen doen die geen van beide oorspronkelijke entiteiten alleen gedaan kon hebben. De nieuwe entiteit heeft nieuwe vaardigheden, een nieuwe geest of een nieuw doel die deze vóór de samensmelting niet kon hebben.

Wanneer Babuji zegt dat de samensmelting slechts het begin is, zijn veel mensen geschokt. “Meester,” zeggen ze, “wat komt er dan, als Eén worden niet het einde is?”

Een uitmuntende samensmelting daarentegen is als twee dingen samenkomen om iets geheel nieuws te maken, zoals waterstof en zuurstof samenkomen om water te maken. Ze ‘mengen niet alleen, ze veranderen.

Wat ik uit ervaring heb geleerd, is dit:

Eerst komt de Samensmelting, die net als de Oceaan de rivier met open armen verwelkomt. Zelfs als het vaag is, is er nog steeds een herinnering aan het zijn van een rivier. Bedenk dat deze beweging van de rivier bedoeld is om in dezelfde loka aan te komen, *Salokyata*.

Naarmate we volwassen worden, worden we Identiek en verdwijnt zelfs de herinnering aan het verschil. Natrium herinnert zich niet

meer dat het natrium is. Het is gewoon zout en wil niet meer terug naar explosief van aard zijn.

Dit is niet genoeg voor Nauwe Overeenstemming. Op dit punt is onze individuele 'wil' verdwenen en is er zo'n perfecte afstemming dat de Goddelijke Wil door het voertuig stroomt zonder enige weerstand of zelfs maar bewustzijn van de stroom. Het duwt niets weg; het bevat alles, net als de ruimte.

En zelfs meer dan dit... ah, woorden schieten tekort. Hoe kan water aan waterstof en zuurstof vertellen wat het betekent om voor levende wezens te zorgen? Hoe kan zout aan natrium en chloor vertellen hoe blij het is om voedsel vers te houden en de delicate balans van het bloed in stand te houden?

De Westerse filosofie noemt het 'vacuüm' een angstaanjagende nietsheid, maar wij beseffen dat het de meest actieve volheid is. Zodra waterstof en zuurstof zich vermengen om water te vormen, veranderen ze dan in 'niets'? Nee! Ze kunnen hele ecosystemen helpen. Zo voelt het vacuüm van het ego na de versmelting: Het is niet leeg, het is zo vol dat het geen aankondiging nodig heeft.

Een gerealiseerd iemand die voorbij de samensmelting is gegaan, loopt niet rond om te zeggen: 'Ik ben verlicht!' Water hoeft niet te zeggen: 'Ik ben H₂O!' Het stroomt, voedt, reinigt en ondersteunt; door zelf te bestaan maakt het zich bekend.

Welnu, hier is iets om over na te denken: het doel is niet om de Oceaan te worden. Het gaat erom te beseffen dat je nooit de

druppel was. Je was altijd de Oceaan die dacht een druppel te zijn. Maar deze kennis is niet het einde; het is slechts het begin van het echte werk.

Een gerealiseerd iemand die voorbij de samensmelting is gegaan, loopt niet rond om te zeggen: 'Ik ben verlicht!' Water hoeft niet te zeggen: 'Ik ben H_2O !' Het stroomt, voedt, reinigt en ondersteunt; door zelf te bestaan maakt het zich bekend.

Je moet leren hoe je jezelf bewust weer tot een druppel terug kunt dromen zodra je beseft dat je de Oceaan bent. Deze keer zul je dat niet uit onwetendheid doen, maar uit verheven kennis. Dit is wat de vrije ziel onderscheidt van iemand diegebonden is: de ene persoon gelooft wat hij ziet, terwijl de andere bewust een zodanige rol speelt dat anderen kunnen blijven dromen. “Als ik praat, vraag ik me altijd af wie het is: Lalaji, ikzelf of iemand anders?” zegt Babuji. Eén ding is zeker vanuit dit alles: ons ‘Ik-gevoel’ gaat weg.

Je denkt misschien: “Dit zijn geweldige ideeën, maar ik heb nog steeds elke ochtend te maken met verkeersopstoppen en andere problemen.” Daar gaat het om. De Oceaan moet zichzelf leren voelen als elke druppel, volledig bewust van de beperkingen van de incarnatie, en tegelijk verankerd zijn in het Onbegrensde.

*Het doel is niet om de Oceaan te worden.
Het gaat erom te beseffen dat je nooit de
druppel was. Je was altijd de Oceaan die
dacht een druppel te zijn. Maar deze kennis
is niet het einde; het is slechts het begin van
het echte werk.*

“Maar Daaji,” zou je kunnen vragen, “hoe doen we dat in het echte leven?”

Wees als water. Water kiest niet wie het helpt. Het zegt niet: “Ik ga alleen door gouden kanalen.” Het blijft hetzelfde, maar verandert om in elke containerte passen. Bij verhitting stijgt het zonder problemen op als damp. Het bevriest gemakkelijk wanneer het koud wordt. Maar het vergeet nooit wat het werkelijk is, zelfs met al deze veranderingen--een manier om leven gaande te houden.

Onthoud altijd wat natrium je leerde: zelfs water, dat vitaal is voor het leven, kan schadelijk zijn zodra het in contact komt met het verkeerde element. De spirituele reis heeft zowel de flexibiliteit van waternodig als de kennis om de juiste persoon te kiezen die ons kan helpen veranderen. Hetzelfde principe weerklinkt in zaken als huwelijk. Stel je voor dat natrium, in plaats van zich te verbinden met chloor, in contact komt met water! Boem...

Wees als water. Water kiest niet wie het helpt. Het zegt niet: "Ik ga alleen door gouden kanalen." Het blijft hetzelfde, maar verandert om in elke container te passen.

De spirituele reis heeft zowel de flexibiliteit van water nodig als de kennis om de juiste persoon te kiezen die ons kan helpen veranderen.

Wat gebeurt er na de samensmelting? Dezelfde dingen die verder gaan dan water, de vele dingen die water kan worden en doen. IJssculpturen die zo mooi zijn dat ze je de adem benemen, stoom die enorme motoren aandrijft, wolken die regen brengen naar droog land, rivieren die enorme kloven uithollen en dauwdruppels die hele zonnen weerspiegelen.

Er kunnen veel dingen gebeuren in de ruimte na de samensmelting. Het is waterstof en zuurstof voordat ze elkaar ontmoeten, en deze kunnen al het water maken dat ooit heeft bestaan of ooit zal bestaan. De symfonie staat op het punt te beginnen en bevat elkemogelijke melodie.

Wat gebeurt er als twee grote Vacuüms elkaar ontmoeten? Het logische antwoord is dat er Niets overblijft. Maar dit Niets is niet

hetzelfde als Nul. Oneindigheid is een wiskundig concept dat stelt dat de som van oneindigheid en oneindigheid oneindigblijft, in plaats van dat het resulteert in “twee oneindigheden”.

Toen wiskundigen ontdekten dat er een verschillende grootte van oneindigheid bestaat, raakten zij een diepgaande spirituele waarheid aan. Er zijn niet alleen oneindige dingen voorbij de samensmelting, maar ook oneindigheden van oneindigheden, elk verschillend van elkaar en alle andere bevattend. Daarom eindigt de reis nooit na de samensmelting.

Dit is wat ik je wil zeggen: de druppel wordt niet de Oceaan; de druppel leert dat hij altijd de Oceaan is geweest. Maar deze ontdekking is slechts de eerste schooldag aan de Universiteit van Oneindigheid. Wat ligt er daaraan voorbij?

Iemand die voorbij is gegaan aan het hiernamaals, kan je dat vertellen. Wanneer zo iemand terugkomt, wordt onderwezen dat stilte luider spreekt dan woorden, dat daar zijn meer leert dan preken, en dat de grootste kracht is om helemaal geen kracht te hebben, alleen Liefde, hetgeen het eeuwige spel is van waterstof en zuurstof, zich in elkaar oploosend en weer tot leven terugkomend als het leven zelf.

Dit is de magie van het afbreken van dingen. Dit is de weg die aan de weg voorbij gaat. Daarom kan ik alleen maar glimlachen als je vraagt: “Wat gebeurt er na de samensmelting?” Je hoeft niets te zeggen; jij moet het antwoord worden.

Er zijn niet alleen oneindige dingen voorbij de samensmelting, maar ook oneindigheden van oneindigheden, elk verschillend van elkaar en alle andere bevattend. Daarom eindigt de reis nooit na de samensmelting.

En als je dat doet, zul je begrijpen waarom de Meesters niets zeggen. Ze geven je eenvoudigweeen glas water en wachten op jou tot je er achter bent gekomen hoe geweldig het is. Wanneer je dat glas water vasthoudt, denk er dan aan hoe waterstof en zuurstof in iets anders veranderen. Jij bent de Oceaan en je bent er verbaasd over hoe schoon het is. Jij bent het Goddelijke, langzaam aan wakker wordend met Het eigen spel.

En in die herinnering gebeurt het meest verbazingwekkende: Het gewone wordt heilig, niet door in iets anders te veranderen, maar door gezien te worden als wat het altijd was.

In de Oppermachtige Stilte, die aan alle samensmeltingen voorbij gaat, moge Hij ons de wijsheid geven om het juiste pad te kiezen.

Met gebeden tot de Grote Meester,

Kamlesh

2